

Éppen 150 éve annak, hogy Japán több évszázados elszigeteltsége után 1868-ban meghirdette a „Felvilágosult kormányzás” (Meidzsi) korszakot, melynek során sikeresen modernizálódott, és már a 19. század végére a nyugati nagyhatalmakkal egyenrangú helyet vívott ki magának. Japán második világháború utáni fejlődése igazolta, hogy mindez nem pusztán véletlenek egybeesésének volt köszönhető. Az ország 19–20. századi modernizációjának értelmezése, sikerességének magyarázata évtizedek óta foglalkoztatja a Japánnal foglalkozó kutatókat. Jelen kötet is ehhez a kérdéskörhöz kíván adalékokat nyújtani, de nem „klasszikus” történelemkönyv, elsősorban nem a politikai vagy gazdasági történésekkel foglalkozik, hanem a japán történelmi fejlődés értelmezésének lehetőségeivel. Ebben elsősorban az egyedi jelleget, a japán történelmi kontextus és tapasztalat, valamint a kultúra társadalmi és politikai struktúrákat meghatározó specifikumait vizsgálja, de mindezt a globális folyamatok és viszonyok rendszerébe helyezve, a fejlődési és modernizációs modellek tekintetbevételével próbálja elemezni. A kötet központi témája a kulturális hagyomány kérdése, amely kulcsszerepet játszott abban, hogy Japán a modernitást az akkori nyugati nagyhatalmaktól eltérő módon valósította meg, és ezzel elsőként mutatta fel a lehetőségét egy, a „nyugattól” különböző modernizációs fejlődési modell létezésére.

Farkas Mária Ildikó egyetemi docens történelem, angol és japán szakon végzett az ELTE-n, majd történelemtudományból szerezte meg PhD fokozatát. A KRE BTK Keleti Nyelvek és Kultúrák szak oktatója, oktatási és kutatási területe a modern japán történelem, a japán-magyar kapcsolatok története, a japán kultúrtörténet és összehasonlító kultúratudomány.

Farkas Ildikó A japán modernizáció ideológiája

Monográfia

Farkas Ildikó

A japán modernizáció ideológiája

